

”HANDIKAPPAD

- får man ens säga det?”

Vem är jag och vad gör jag här?

Jesper Sandström

CP, översättare, språkutbildare, ledarskribent

- Livslångt handikapp/funktionsnedsättning/funktionsvariation
- Egna upplevelser både i kontakt med vården och i samhället i övrigt
- "Naturlig" förändring i bemötande –ofta plötslig och svårbegriplig förändring, förvirring och nervositet i språkbruk

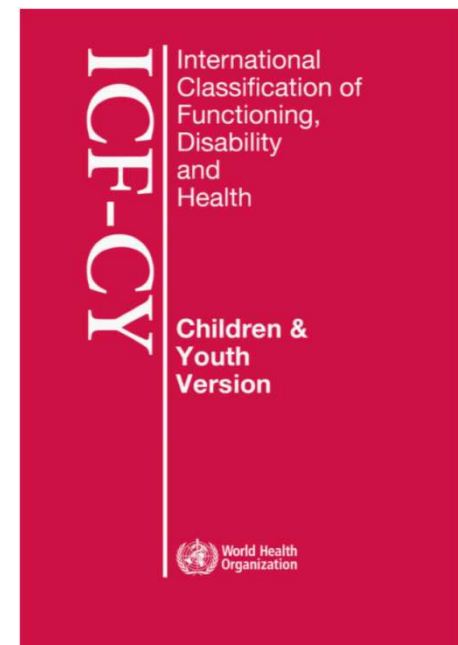

Varför är det här viktigt?

- Kommunikation är en helhet – lätt att stirra sig blind på detaljer
- Stort fokus på enskilda ord riskerar flytta fokus från viktigare saker
- Ingen kommunikation blir bättre av mer ängslighet – ”begreppsskitnödighet”

Men, är det inte bra med nya begrepp?

- Om de tillför perspektiv, information, tydlighet
- Om de bidrar till bättre kommunikation
- Om fördelarna överväger nackdelarna

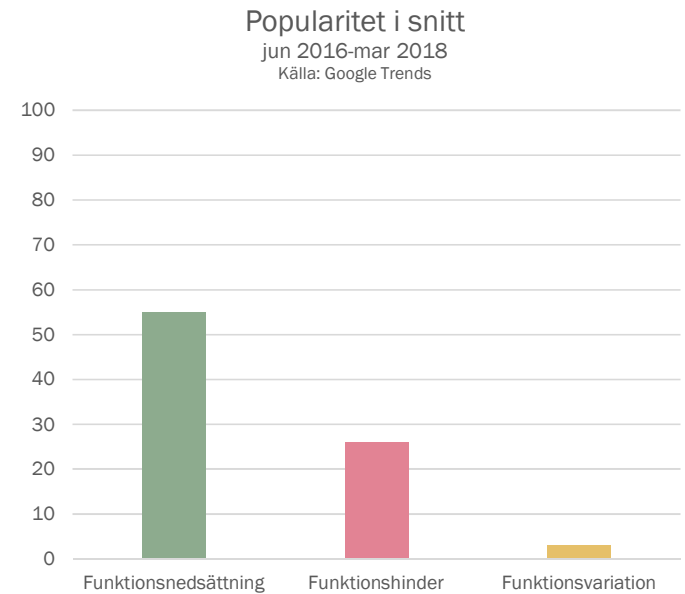
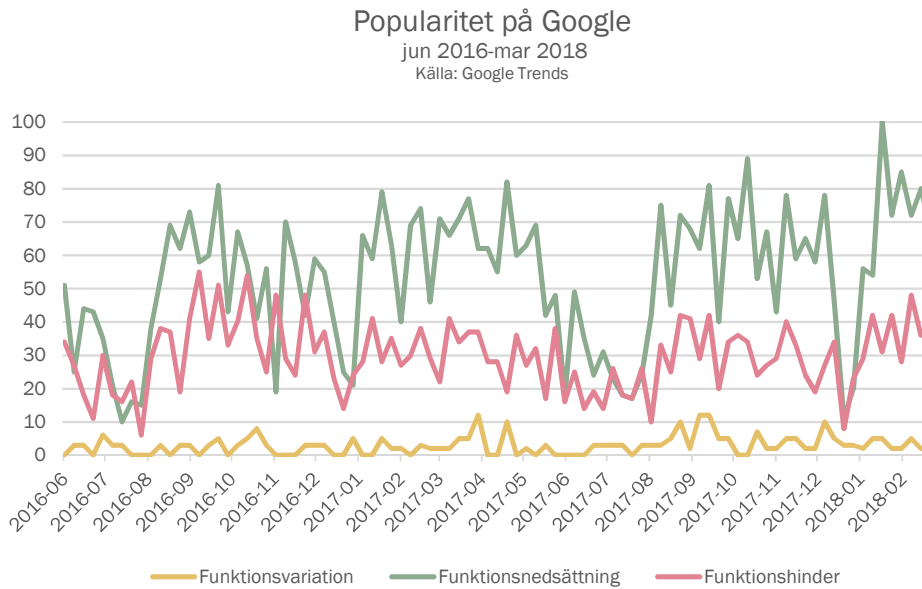

Språket påverkar vår syn på världen – och på oss själva

- Överdrivet fokus på det negativa riskerar leda till oro och misstänksamhet istället för likabehandling
- En märklig vilja att sudda ut allt som pekar på något "onormalt"
- Naturlig språkutveckling – eller plakatpolitik och aktivism?

Vilka ord används, egentligen?

Sammanfattning

- **Vägen till helvetet är kantad av goda intentioner:**
En välmenande men missriktad jakt på "mindre kränkande" ord skapar ofta fler problem än den löser – och riskerar leda till ängslighet och förvirring.
- **Kommunikation är mer än bara ord:**
Om målet är att vara respektfull och inkluderande, då är det just precis det vi behöver vara.

Stort fokus på vilka ord vi använder riskerar att överskugga hur vi pratar med varandra mellan dessa ord. Det handlar om att kommunicera bra, snarare än att kommunicera "rätt".

- **"If it ain't broken, don't try to fix it":**
Låt inte problem uppstå där problem inte finns. Ingen blir hjälpt av att döma ord som är neutrala, eller av att få en överdrivet negativ bild av språket och världen.